

Dosarul nr. 3r-80/17

Instanța de fond: Judecătoria Bălți – A. Cerbu

Instanța de apel: CA Bălți – A. Gheorghieș, A. Toderăș, A. Albu

DECIZIE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Ala Cobăneanu,
Ion Druță, Maria Ghervas,

examinând recursul declarat de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă al Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei,

în cauza civilă la acțiunea lui Grigore Tudorachi împotriva Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, Comisiei de Litigii a Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei privind nesoluționarea cererii,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017, prin care s-au restituit cererile de apel depuse de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă și Grigore Tudorachi ca fiind depuse tardiv,

C O N S T A T Ă :

Grigore Tudorachi la data de 15 octombrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, completată ulterior, împotriva Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, Comisiei de Litigii a Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei privind obligarea Comisiei de Litigii să examineze contestația asupra deciziilor Consiliului de Control și examinarea repetată a documentelor cu privire la acordarea gradului de dizabilitate și repararea prejudiciului moral (f.d. 2-3).

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din data de 13 octombrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore Tudorachi, s-a obligat Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă să transmită spre examinare Comisiei de Litigii a Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei cererea depusă de Grigore Tudorachi privind contestarea deciziei Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă nr. T-187/15 din 18 august 2015, s-a încasat de la Consiliul Național pentru Determinarea

Dizabilității și Capacității de Muncă în beneficiul lui Grigore Tudorachi prejudiciul moral în mărime de 500 lei (f.d. 107, 122-124).

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la data de 23 noiembrie 2016 Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii depuse de către Grigore Tudorache (f.d. 110-113).

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătorei Bălți din data de 13 octombrie 2016, Grigore Tudorache a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii (f.d. 119).

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din data de 28 martie 2017 s-au restituit cererile de apel depuse de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă și Grigore Tudorachi ca fiind depuse tardiv (f.d. 136,137-140).

La data de 16 mai 2017 Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a depus recurs asupra încheierii instanței de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, repunerea în termen de declarare a recursului, casarea încheierii contestate cu soluționarea problemei în fond (f.d. 147-149).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că încheierea contestată a fost recepționată de către acesta la data de 13 aprilie 2017, dar din motivul aflării reprezentantului în concediu de odihnă anual plătit și concediu medical a fost în imposibilitatea de a depune recursul în termen.

În conformitate cu art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă, că încheierea contestată cu recurs a fost pronunțată la 28 martie 2017, copia încheierii contestate cu recurs a fost expediată în adresa recurentului la data de 10 aprilie 2017. Potrivit avizului de recepție aceasta a fost recepționată de către recurent la data de 13 aprilie 2014 (f.d. 142).

Recursul a fost declarat de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă la data de 16 mai 2017.

În conformitate cu art. 111 alin. 3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

La caz, termenul de declarare a recursului a început să curgă din data de 14 aprilie 2017, ziua imediat următoare datei recepționării încheierii contestate. Ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind 28 aprilie 2017, însă, prezentul recurs a fost declarat la data de 16 mai 2017, cu depășirea termenului.

Recurentul a solicitat repunerea recursului în termen, aducând drept argument al cererii de repunere în termen, faptul că reprezentantul s-a aflat în perioada respectivă în concediu medical și concediu de odihnă anual.

În conformitate cu art. 116 al 1) CPC persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură, pot fi repuse în termen de către instanță.

Dispoziția alin.3 al aceluiași articol prevede că, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie depuse documentele respective, etc).

Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a solicitat repunerea recursului în termen asupra încheierii Curții de Apel Bălți din data de 28 martie 2017, motivându-și cererea pe faptul că în perioada 18 aprilie 2017 - 28 aprilie 2017 reprezentantul acestuia s-a aflat în concediu de odihnă anual plătit și în concediu medical, astfel a fost în imposibilitatea de a depune recursul în termen.

Colegiul reține drept neîntemeiat argumentul recurentului cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului, ori aflarea reprezentantului în concediu anual de odihnă sau medical nu constituie temei de repunere în termen. Angajatorul urma să delege împuternici altei persoane pentru a-și apăra interesele în instanța de judecată.

Conform jurisprudenței CEDO participanții procesului de judecată, inițiind proceduri în justiție, urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție consideră necesar a menționa și faptul că recurentul, cunoscând despre pronunțarea încheierii contestate, nu a luat măsurile necesare după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță, în speță contestarea la timp a actului de dispoziție al instanței de apel.

În această ordine de idei, este cert că depunând cererea de recurs la 16 mai 2017 împotriva încheierii instanței de apel pronunțate la 28 martie 2017, adică în afara termenului legal, recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Potrivit art. 56 alin. 3 Cod de procedură civilă participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Buna-credință prezumă, că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Având în vedere că Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a depus cererea de recurs cu depășirea termenului legal de 15 zile de la data comunicării încheierii recurate, iar argumentele privitor la repunerea recursului în termen nu sunt plauzibile și demne de a fi reținute de către instanța de recurs, recursul urmează a fi respins ca declarat tardiv, deoarece exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage

decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Ținând cont de cele menționate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere de repunere în termen a recursului și recursul ca tardiv.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Se respinge cererea Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă al Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu privire la repunerea recursului în termen.

Se respinge recursul declarat de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă al Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 28 martie 2017 în partea restituirii cererii de apel depuse de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă al Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Maria Ghervas